

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1230/2020
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Коњевић, адвокат из ..., против туженог Јавног водопривредног предузећа "Воде Војводине" из Новог Сада, чији је пуномоћник Дејан Спасојевић Иванчић, адвокат из ..., ради утврђења и поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4037/2019 од 09.12.2019. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ЈВП "Воде Војводине" из Новог Сада, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4037/2019 од 09.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 146/19 од 28.08.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, поништено је решење о престанку радног односа донето од стране в.д.туженог под бр. .. од 30.12.2016. године, којим престаје радни однос тужиоца код туженог са 02.01.2017. године. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог, па је тужени обавезан да тужиоца врати на рад на досадашње послове и радне задатке, а које је обављао до 02.01.2017. године или да га распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 160.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда Новом Саду Гж1 4037/2019 од 09.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог а пресуда Основног суда у Сомбору П1 146/19 од 28.08.2019. године, је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 87/18), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужени у ревизији указује да је побијана пресуда неразумљива, противречна сама себи и разложима, што је садржај битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Међутим, та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије, сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог први пут засновао радни однос уговором о раду бр. .. од 28.07.2014. године, на одређено време, на радном месту чувара рибарског подручја у техничком сектору, Служба за рибарство, почев од 01.08.2014. године, а до повратка запосленог ББ, иначе оца тужиоца, са привремене спречености за рад, у смислу прописа о здравственом осигурању – боловања. Отац тужиоца, ББ је преминуо дана ...2014. године, а тужилац је са туженим дана 30.12.2014. године закључио уговор о раду бр. ..., по ком је засновао радни однос код туженог на одређено време у трајању од 12 месеци, за обављање послова чувара рибарског подручја, почев од 01.01.2015. године до 01.01.2016. године, због повећаног обима посла. На основу уговора о раду бр. .. од 25.12.2015. године, тужилац је код туженог засновао радни однос на одређено време почев од 02.01.2016. године до 02.01.2017. године, за обављање послова рибочувара у Сектору за развој, Служби за управљање и коришћење природних ресурса, Одељење за рибарство. Послови радног места чувара рибарског подручја на основу прва два уговора о раду, по врсти и обиму одговарају пословима радног места рибочувара по последњем уговору од 25.12.2015. године, односно тужилац је, у читавом горе наведеном периоду, код туженог обављао послове и радне задатке истог радног места, које се у једном периоду звало чувар, а у другом рибочувар. Решењем туженог бр. .. од 30.12.2016. године, тужиоцу је радни однос код туженог престао дана 02.01.2017. године, због престанка потребе послодавца за даљим ангажовањем запосленог и смањеног обима посла, при чему је истовремено, на његово радно место, односно ради обављања послова које је до тада обављао тужилац, примљен нови радник, ВВ. То решење тужиоцу је уручено препорученом пошиљком дана 09.01.2017. године. Претходних дана, и то дана 03.01., 04.01., 05.01., 06.01, 08. и 09.01.2017. године, тужилац је радио, тако што му је дат путни налог за путнички аутомобил "Лада нива" за период од 01.01. до 31.01.2017. године, а постоји и евиденција о предузетим дневним активностима која садржи датум, име и презиме рибочувара, назив риболовне воде и време проведено у контроли, врсту контроле, податке о возилу и чамцу којим је вршена контрола, те пређеним километрима пешице, податке о контролисаним лицима, уколико их је било, о одузетим алатима и запажањима на риболовној води.

Код утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да је, у смислу одредбе члана 37. став 6. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/2005...95/2018), тужилац код туженог засновао радни однос на неодређено време, јер је остао да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен.

Радни однос на неодређено време је правило, а рад на одређено време је изузетак. Због тога је Закон о раду ограничио трајање радног односа код истог послодавца и на истим пословима, на период од 24 месеца, при чему чим протекне пет радних дана по истеку времена за који је уговор закључен, стичу се услови за преображај радног односа, што је овде случај. Због тога је ништаво решење о престанку радног односа туженог бр. .. од 30.12.2016. године, пошто тужиоцу радни однос код туженог није престао дана 02.01.2017. године, имајући у виду да је, по самом закону, он код туженог засновао радни однос на неодређено време. Правна последица незаконитог престанка радног односа је реинтеграција тужиоца, односно враћање на рад код туженог, сходно одредби члана 191. став 1. Закона о раду.

Наводима ревизије туженог о томе да није утврђен датум од кад се тужилац налази у радном односу на неодређено време, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Ради се о преображају радног односа, у смислу наступања услова прописаног одредбом члана 37. став 6. Закона о раду, када запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за који је уговор закључен, а утврђено је да је предметни уговор закључен до 02.01.2017. године. Наводима ревизије о томе да тужиоцу нико није дао ни усмени ни писмени налог да, након истека уговора о раду, настави да обавља посао рибочувара, а да је тужилац сам себи издавао радне налоге, побија се правилност утврђеног чињеничног стања, а то није разлог због ког ревизија може да се изјави у смислу одредбе члана 407. Закона о парничном поступку.

Неосновано тужени у ревизији указује да је 03.01.2017. године био нерадни дан, а указивање туженог да је 08.01.2017. године била недеља, је без утицаја на одлучивање. Супротно наводима ревизије туженог, 03.01.2017. године је био радни дан (уторак), а то што је 08.01.2017. године био нерадни дан (недеља) није битна чињеница, имајући у виду да је утврђено да је тужилац радио 03, 04, 05, 06. и 09.01.2017. године, дакле, пет радних дана по истеку времена за које је закључен уговор о раду .. од 30.12.2016. године. Због тога се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**